

N I E U W Stedenband

GRONINGEN

MURMANSK

21e jaargang nummer 1 | juni/juli 2010

**Rudy Kapsenberg
is weer beter**

Pagina

2

**Twee vliegen
in een klap**

Pagina

4

In deze eerste Nieuwsbrief van 2010 is veel te lezen over de activiteiten van de Stedenband in het afgelopen half jaar. We stellen dan ook graag onze nieuwe bureaumedewerksters aan u voor die daar een groot aandeel in hebben gehad. In Moermansk is per 1 januari 2010 Larissa Bagina begonnen als directeur van het bureau en in Groningen is Alexandra van Noordt als communicatie-administratie medewerker begonnen. Ook zij stellen zich voor.

Het LOGO-EAST project is afgerond. Het was nog even hard werken voor de Groningse deelnemers om dat op tijd voor elkaar te krijgen. Anneke Vos vertelt wat ze er in Moermansk van zag en ze keek tijdens haar bezoek ook nog even op de school voor gehandicapte kinderen van het TACISproject waar we in 1998 zo druk mee waren. Wat is dat project uiteindelijk een groot succes geworden!

COLOFON

REDACTIE

Ammy de Raad
Rudy Kapsenberg
Lilian Eefting
Alexandra van Noordt

VORMGEVING

Alexandra van Noordt

VERDER WERKTEN MEE

Anneke Vos
Evelien Smit
Niels Kouprie
Roos Drost
Bob Klerks
Marginus Pagters
Arjen Drost
Roeliene Kruizinga
Marieke Versteeg

STICHTING STEDENBAND GRONINGEN MOERMANSK

Postadres
Postbus 1667
9701 BR Groningen
Nederland

Bezoekadres | op afspraak
Europaweg 8
9723 Groningen
Nederland

T +31.50.36.76.168
F +31.50.36.76.161
E stedenband@ groningen.nl

Giro 2839949

Beste Lezer...

In deze eerste Nieuwsbrief van 2010 is veel te lezen over de activiteiten van de Stedenband in het afgelopen half jaar. We stellen dan ook graag onze nieuwe bureau-medewerkster aan u voor die daar een groot aandeel in hebben gehad. In Moermansk is per 1 januari 2010 Larissa Bagina begonnen als directeur van het bureau en in Groningen is Alexandra Konstantinovna van Noordt als communicatie | administratie medewerker begonnen.. Ook zij stelt zich voor.

Het LOGO-EAST project is afgerond. Het was nog even hard werken voor de Groningse deelnemers om dat op tijd voor elkaar te krijgen. Anneke Vos vertelt wat ze er in Moermansk van zag en ze keek tijdens haar bezoek ook nog even op de school voor gehandicapte kinderen van het TACISproject waar we in 1998 zo druk mee waren. Wat is dat project uiteindelijk een groot succes geworden!

Er is ook een verslag van het Praediniusgymnasium over de voorbereidingen en hun bezoek aan Moermansk met pasen 2010. De deelnemers hebben heel hard gewerkt om het geld bij elkaar te krijgen voor deze reis en ze hebben een fantastische tijd gehad.

Het Willem Lodewijkgymnasium had een boel problemen te overwinnen bij deze uitwisseling maar zoals u kunt lezen werd het toch nog een succes.

Tot slot in dit nummer een herinnering aan Stanislav Krikov die vorig jaar september overleed.

De redactie wenst u veel leesplezier!

Rudy Kapsenberg bezocht door een Russische studente uit Uppsala Zweden

Rudy Kapsenberg is weer beter

De schok bij het bestuur van de stedenband Groningen-Moermansk was groot toen bleek dat de onmisbare coördinator Rudy Kapsenberg half januari een hartinfarct heeft gehad. Hij heeft er in eerste instantie niets van gemerkt. Een week later ontstond er echter een gat in zijn linker- en rechterhartkamer en moest hij acuut een hartoperatie ondergaan. Het was een zware en moeilijke operatie, maar het is goed gelukt. Daarna lag hij tien dagen aan de beademing en werd hij slapende gehouden. Begin februari werd hij van de intensive care ontslagen en is hij overgeplaatst naar de verpleegafdeling van de UMCG. De eerste dagen had hij geen stem en kon hij nog geen ansichtkaart vasthouden. Op de verpleegafdeling is hij gelukkig met sprongen vooruitgegaan. Zijn stem was nog niet sterk, maar hij was wel weer verstaanbaar. Hij kon alweer een beetje lopen met de rollator en een paar dagen later werd hij ontslagen uit het ziekenhuis. Vandaaruit is hij opgevangen in revalidatiecentra in Havelte en later Warnsveld. Hij knapte zienderogen op, zo goed zelfs dat hij in staat was om twee goede kennissen uit Moermansk, die waren overgekomen om hem te bezoeken, mee kon nemen op excursie naar het strand in Noord-Holland. Gelukkig gaat het nu veel beter met hem, maar hij zal door het hartinfarct altijd enig functieverlies houden. Of hij daar bij zijn werk last van zal hebben is niet te zeggen. Inmiddels is hij voorzichtig weer aan het werk.

De werkzaamheden van Rudy voor de stedenband zijn in de periode na zijn ziekte zo goed mogelijk opgevangen door het bestuur van de stedenband en door enkele vrijwilligers, van wie we Ammy de Raad met name willen noemen. Gelukkig hebben we heel veel hulp gehad van Alexandra van Noordt, onze nieuwe medewerkster die Rudy sowieso zou assisteren en die plotseling alles moest opvangen. Dat heeft ze fantastisch gedaan en daar zijn we heel erg blij mee. We willen Alexandra via deze weg van harte bedanken voor al het werk dat ze heeft gedaan.

Anneke Vos tijdens vergaderen in Moermansk

Anneke Vos oud-raadslid PvdA

Op 5 november 2009 vertrok ik (Anneke Vos, raadslid PvdA) voor de tweede keer met een delegatie naar Moermansk. In de delegatie zaten verder bestuursvoorzitter Hans Morssink, Lilian Eefting, John Wolters en Rudy Kapsenberg, coördinator van de stedenband Groningen-Moermansk. Tijdens deze reis was onder meer aandacht voor het Logo Eastproject “Ik wait wat ik dou”, maar natuurlijk was er ook veel aandacht voor de feestelijkheden van twintig jaar stedenbandbetrekkingen.

TWEE VLIEGEN IN EEN KLAP

Contact met de stedenband

Mijn eerste kennismaking met de Stichting Stedenband Groningen-Moermansk was op 16 april 2008 op het Willem Lodewijk Gymnasium. Allemaal hartelijke mensen uit Nederland en Rusland, die het hadden over het weer, gezondheid, lifestyle, studie, uitwisseling van allerlei projecten. Ik was geboeid door een voor mij onbekend land met onbekende mensen, die ik alleen kende van verhalen. Mijn kennis van Moermansk ging niet verder dan dumpen van nucleair afval, het noorderlicht en een haven met ijsbrekers. De consequenties voor deze mensen die daar wonen op de poolcirkel met betrekking tot hun gezondheid en gemoedstoestand had ik natuurlijk niet in kaart.

Het tweede contact kwam door een oproep van de Griffie: *“Wie wil er mee naar Moermansk om het Logo Eastproject een politiek tintje te geven?”*

Natuurlijk wilde ik dit wel en toen ik mezelf door het Logo Eastproject worstelde, had ik groot ontzag voor alle ambtenaren die bezig waren om achter het IJzeren Gordijn contact en wederzijds begrip te krijgen op allerlei gebieden. Doel van dit project was faciliteren in het preventief terugdringen van alcohol-, drugs- en rookgebruik onder kinderen tot twaalf jaar. Tot voor kort werd het beleid in Rusland van hogerhand opgelegd en nu mogen ouders en docenten zelf meedenken en met elkaar in discussie gaan over diverse onderwerpen. Echter wel nadat er door de politiek een officiële beslissing is genomen. Dat is toch wat mij het meest is bijgebleven, meer samenwerking op allerlei gebieden en het vragen om uitwisseling van kennis, door beide landen.

Nederlandse delegatie in Moermansk

De eerste reis

Mijn eerste bezoek was op 11 mei samen met Thea Sytsema, Els Bruinewoud, Rika Ringersma. Om 4 uur bracht Rudy ons naar Dusseldorf. In Sint-Petersburg, waar we uren moesten wachten op onze volgende vlucht, zijn we naar het buitenverblijf van Catharina de Grote geweest. De controle in Rusland was erg streng, dus moesten we op het vliegveld alles op de lopende band leggen, inclusief je schoenen, zodat je met blauwe chirursslaffen om je voeten zelf door de scan heen moest lopen en nogmaals gefouilleerd werd. De landing in Moermansk was heftig, de rugleuningen klaptten naar voren en de bagagerekken klaptten open. Alles wat losstond, werd naar voren geworpen. Een spectaculair begin van deze reis. Aangezien die zondag een feestdag was in Moermansk, was hun vrije dag naar maandag verplaatst, dus hadden wij op onze eerste dag een cultureel programma met een museumbezoek en een rondrit. Dit museum ging over Moermansk met zijn geschiedenis en rijkdommen uit de aarde en de natuur. Er zou die dag een nieuw museum op de eerste nucleaire ijsbreker worden geopend en wij werden als buitenlandse gasten gevraagd mee te gaan om de officiële opening bij te wonen. Dit was zeer indrukwekkend! Daarna nog even snel omkleden en we waren op weg naar een diner en onze eerste kennismaking met de politiek in Moermansk.

Op de tweede dag hebben we 's morgens vroeg een Healthcare Center bezocht en met de directeur en projectleiders samen een gesprek gevoerd over de inhoud van het project. Ook hebben we de kamer bezocht waar de voorlichting zou worden gegeven. Die moest nog ingericht worden, maar ons voorlichtingsmateriaal was voor een gedeelte vertaald en lag er al. Verder zijn we naar een school voor gehandicapte kinderen geweest. Fantastisch zoals het er daar uitzag en hoe de mensen zich daar inzetten. Een paar jaar hiervoor bestonden deze kinderen officieel niet en werden ze weggestopt. Nu ze een officiële status hebben gekregen, krijgen ze een soort opleiding zodat ze zichzelf later beter kunnen redden. Denk hierbij aan koken, strijken maar ook lezen. De leidinggevende was ooit naar het Groninger Museum geweest en zag daar een tentoonstelling met veel wit licht als rustelement en besloot dit uit te voeren in haar eigen school. Veel wit en zachte kleuren voor de stemming waar de gehandicapte in verkeert bleken een goede therapie om je gemoedstoestand te reguleren. In Moermansk is het vaak donker en schijnt er weinig zon, dus alle inwoners, groot en klein, zitten vaak in een depressie. Na het bezoek aan deze school ging ik naar het dagbestedingcentrum voor volwassen gehandicapten. Fantastisch hoe mooi ze daar creatief bezig zijn met sieraden maken, verven van sjalen, schilderen e.d.

De derde dag was de belangrijkste dag, namelijk de tafelronde met alle partijen zoals de city council (raadslid), head administration (hoofd ambtenaren), head heartcenter (hoofd gezondheidscentrum), head school (hoofd van school 18, soort vmbo) en diverse politieke mensen. Omdat de kliniek al was begonnen met een pilotproject en de school ook, konden ze uit eigen ervaring vertellen waar ze het wel en niet mee eens waren. De politiek vond de tekeningen te confronterend en wilde het drugsgedeelte eruit, en onze ambtenaren wisten precies hoe ze dit moesten aanpakken. Op sommige onderwerpen reageerde men met geheven stem en felle klanken waaruit ik opmaakte dat er her en der nog geen overeenstemming was bereikt.

Nederlandse delegatie in Moermansk

's Middags werden we uitgenodigd op “Het schip” – een soort vensterschool. Sport, cultuur, dans, ballet, uiterlijke verzorging, diervverzorging, schilderen, verpleging, auto's repareren, leuke dingen maken met natuurlijke materialen zoals gras, hout en dergelijke. We werden verast door een repetitie zang van weeskinderen. Op de terugreis naar Nederland was ik alleen, de projectgroep moest nog inhoudelijk werken, en in Sint-Petersburg bracht de chauffeur mij naar de Hermitage, waar ik drie uurtjes in sneltreinvaart heb doorgebracht.

De tweede reis

Bij mijn tweede bezoek vertrokken we donderdagochtend om 7.50 uur vanuit Nederland en 's avonds om 23.00 uur kwamen we aan in Moermansk. We sliepen in hetzelfde hotel als de vorige keer. Nog even over het Logo Eastproject praten, nou ja 'even' liep wat uit. Lilian kende goed Russisch, dus zij ging de volgende morgen met Rudy en mij mee naar school. Vrijdagochtend zaten wij te praten met: Mrs. Svetlana Freyberg - directeur van School 18, Mrs. Elena Talania - dokter polikliniek 4, Mrs. Anastasia Varlamova - assistent van de burgemeester van Moermansk. Svetlana liet een dikke map zien met haar projectresultaten. Ik heb erop gewezen dat het de bedoeling was dat het project, dat over een week zou aflopen, nu toch eindelijk resultaat moest krijgen op papier, met rekeningen, officiële toestemming en ontwerpen. Helemaal was het project nog niet door de stadsraad aangenomen, dit zou maandag 'misschien' in de vergadering gebeuren. Ik heb toen gevraagd aan Anastasia of zij erop toe wilde zien dat dit op papier meekwam met de overige stukken als zijzelf op 23 november naar Nederland kwamen. We konden niet naar het gezondheidscentrum, want daar hadden kinderen de Mexicaanse griep en niemand mocht daar als vreemde naar binnen. 's Middags was het officiële gedeelte van onze reis, te weten de feestelijke bijeenkomst in het museum waar de opening van de tentoonstelling “Murmansk-Groningen, 20 years of friendship”, door velen werd bijgewoond. De speeches werden gedaan door alle belangrijke mensen zoals de manager van het museum, diverse Russische organisatoren van de stedenband en Hans Morssink.

We moesten nog even buiten met elkaar op de foto voor het stedenbandmonument en daarna gingen we naar de zaal beneden in het museum. Daar werden vele presentaties gegeven door verschillende studenten en oud-medewerkers met foto's. Vele "Letters of Gratitude" werden uitgereikt aan mensen die in Moermansk veel voor de stedenband hadden gedaan. 's Avonds was er een groot diner met twintig mensen die de stedenband Groningen-Moermansk een warm hart toedragen en natuurlijk kregen wij ook allemaal een "Letter of Gratitude" en veel wodka.

De volgende dag gingen we allemaal naar het gymnasium, waar we in groepjes uiteengingen en door de leerlingen aan een Engels vraaggesprek werden onderworpen. Allerlei vragen werden aan ons gesteld: van drugs tot vrijetijdsbesteding van jongeren. Hierna moesten we jureren in een quiz over Nederland. Het ging voornamelijk over onze gewoonten, eten, waar ligt het, rivieren, roze buurt, handelsstad, wie heeft een eigen taal binnen Nederland en dergelijke. Er waren veel optredens, van dansjes tot liederen, gevolgd door een prijsuitreiking.

Hierna zijn we naar een grote bloemenkas in Moermansk gegaan om tulpen ("Flowers of Friendship") te planten, die Rudy had meegenomen. Er was veel belangstelling van de pers, omdat er een oud-burgemeester meeliep. Nadien is er gepraat over een mogelijk nieuw project.

Zondag om 10.00 uur waren we op de begraafplaats. Daar lag een bekende schaker, Stanislav Krilov, die in september was overleden aan kanker. Hij was al een paar keer naar Nederland geweest en had schaaklessen aan scholen gegeven. Indrukwekkend was deze begraafplaats. Wel een kilometer lang aan beide kanten langs de weg, allemaal grafzerken met kruis, of met steen en heeeeeel veeeeel kunstbloemen. Een grote bloemenzee, met allemaal zitjes rondom de graven waar veel werd gegeten en gedronken bij de overlevenden.

"Letters of Gratitude" werden uitgereikt aan de delegatie

Hierna gingen we op bezoek bij Vitaly Bubentsov, een bekende schilder die al twintig jaar Nederland en Rusland schildert. Wodka, zelfgekweekte augurken en taart met thee kregen we in zijn atelier. Daarna gingen we in het museum kijken naar zijn echt grote werk.

De heren van de delegatie gingen vervolgens kijken in de ijsbreker, waar ik de vorige keer al was geweest en natuurlijk was er voor de dames even tijd om te winkelen. Daarna eten en op tijd naar bed, want de volgende ochtend moesten we weer 24 uur reizen voordat we in Groningen waren.

Mijn ervaring: het is zeer zinvol om eens te kijken hoe het in een ander land is. Wij hebben veel weelde en zitten altijd te mopperen, onze kritiek wordt steeds sterker en ons incasservermogen steeds minder. In minder democratische landen kunnen ze veel van ons leren, maar misschien kunnen wij nog veel meer leren van deze mensen, die niet zover zijn doorgeslagen in het egocentrische als wij.

Stedenbanden monument in Moermansk

VERSLAG VAN EEN AVONTUURLIJKE REIS

door Evelien Smit

Op zaterdag 14 november 2009 vertrokken wij, Evelien Smit, Anneke Stok, Anne van der wijk en Kristoffer Jensen, met zijn vieren richting Murmansk Rusland. Drie studenten verpleegkunde en één student international project management, om voor onze minor International Aid and Development in het kinderziekenhuis een project uit te voeren. In Nederland zijn we 10 weken bezig geweest met de voorbereidingen vooral in samenwerking met Rudy Kapsenberg die werkzaam is bij de stedenband Groningen Murmansk.

Om één uur 's nachts de betreffende zaterdag vertrokken we met de auto naar Bremen om daar vanuit richting Tampere, Finland te reizen. Hier zijn we met de trein naar Rovaniemi afgereisd, het dorp van de kerstman. Drie dagen zijn we in dit met sneeuw bedekte dorpje verbleven om onder andere de verpleegkunde school te bezoeken. Op de derde dag zijn we in een klein busje naar Murmansk afgereisd, nog 303 kilometer te gaan. Het was 9 uur 's avonds toen wij in Murmansk aankwamen, twee uur vroeger dan gepland. Alleen midden in deze grote stad. Onze begeleider konden we niet bereiken met onze Nederlandse simkaarten en geen van de mensen op straat verstond ons. Geen idee waar we waren of waar we heen moesten, zo stonden we een beetje moedeloos op straat te wachten. Na 10 minuten kwam de chauffeur die ons vanuit Finland naar Murmansk had gereden naar ons toe, de man sprak geen Engels maar liet merken dat hij ons graag wilde helpen. We hadden gelukkig enkele papieren in het Russisch mee, waar toevallig het adres van het kinderziekenhuis waar wij zouden verblijven op stond. De man bracht ons in zijn eigen tijd naar het ziekenhuis toe. Dit is één van de voorbeelden van de vriendelijkheid en gastvrijheid die wij hebben meegemaakt in deze Russische stad.

Drie weken zijn wij in Murmansk gebleven. Tijdens deze drie weken hebben wij tientallen instellingen en afdelingen in ziekenhuizen, psychiatrische instellingen en kinderopvang bezocht. Voor ons een unieke en bijzondere ervaring. Zelf hebben wij ons steentje bijgedragen door een kamer in het kinderziekenhuis op te knappen en op nieuw te verven. Grote Nijntjes hebben we op de muur geschilderd en nieuwe gordijnen hebben we aangeschaft. Wat mij vooral is bijgebleven is openheid en vriendelijkheid van alle mensen om ons heen. Alles werd voor ons geregeld en veel was mogelijk. De stedenband in Murmansk had geregeld dat studenten die Engels spraken ons in de stad zouden begeleiden. Dit heeft er voor gezorgd dat wij veel hebben gezien en nieuwe vrienden hebben gemaakt.

Na drie weken Murmansk zijn we met de trein naar Moskou afgereisd om vervolgens naar Sint Petersburg te gaan en te eindigen in Riga. Vanuit daar zijn we een dag voor kerst weer naar huis gevlogen. Als ik terug kijk op mijn reis naar Rusland dan denk ik aan een onvergetelijke ervaring en ik hoop er nog een keer terug te mogen komen.

DE TULPEN HEBBEN GEBLOEID!!!

In november 2009, bij de viering van het 20-jarig bestaan van de stedenband nam het bestuur tulpenbollen mee naar Moermansk. Ze zijn daar geplant (in een kas, dat wel) en zijn prachtig uitgekomen.

Op 5 mei hebben afgevaardigden van het stedenbandkantoor in Moermansk tulpen gelegd op het graf van de in de tweede wereldoorlog bij Moermansk omgekomen zeeman Johannes M. Terlaak uit Rotterdam.

International

Aid and Development

door Roeliene Kruizinga

Studenten van de minor international aid and development hebben een project uitgevoerd met het kinderiekenhuis in Moermansk. Studenten van verschillende studierichtingen doorlopen deze minor aan de Hanze Hogeschool met als doel meer informatie op te doen over werken over grenzen heen. Zij hebben als eindopdracht een handboek geschreven met een overzicht van Groningen versus Moermansk met als doel een 'experience booklet' te maken dat helpt bij het goed volbrengen van een stage in Groningen of Moermansk. Dit doen ze door culturele verschillen te benoemen, met name in de manier van werken.

Er wordt informatie gegeven over algemene zaken zoals in een combinatie van een wat&hoe-taalgidsje en een Lonely Planet-reisgids van Rusland en Moermansk, maar daarnaast wordt er in de culturele verschillen ook nadrukkelijk ingegaan op de verwachtingen van stagebegeleiders in beide landen en hoe je een stage het beste aan kan pakken.

Ten slotte volgt een aantal ervaringsverhalen over stages in beide landen in de sectoren pedagogiek, verpleging en voeding&gezondheid. In deze ervaringsverhalen wordt meer aandacht besteed aan de dagelijkse gang van zaken tijdens een stage in beide steden en wordt meer inhoudelijk ingegaan op de vakkennis.

Al met al is dit handboek een goed hulpmiddel geworden voor toekomstige studenten die de spannende stap ondernemen om vanuit het buitenland in Groningen of Moermansk stage te lopen.

Schoolorkest Aulos van het Praedinius toch naar Moermansk!

Vorbereidingen

door Niels Kouprie

Zoals de stad Groningen een stedenband met de stad Moermansk heeft, zo heeft het Praedinius Gymnasium te Groningen een band met het Gymnasium nr.1 te Moermansk. Het schoolorkest Aulos en de leerlingen Russisch van het Praedinius Gymnasium wilden graag bijdragen aan de band tussen Groningen en Moermansk door een culturele en educatieve reis te ondernemen. Er zijn al meerdere keren jongeren uit Moermansk en omliggende regio op bezoek geweest in Groningen maar er is nog nooit sprake geweest van een wederbezoek: hoog tijd dus dat daar verandering in komt.

Half januari waren het schoolorkest Aulos en de leerlingen Russisch van het Praedinius Gymnasium nog druk doende om in samenwerking met de stedenband een cultureel-educatieve reis naar Moermansk te organiseren. De creativiteit en vindingrijkheid van de leerlingen kenden geen grenzen: er zijn tal van plannen uitgevoerd om geld te verdienen voor deze reis. Zo heeft men op 16 januari een gesponsorde Nieuwjaarsduik in het Hoornse Meer ondernomen op zaterdag 9 januari vond in de aula van het Praedinius Gymnasium een heuse kunstveiling plaats. De weken daarvoor was er veel kunst en bijna-kunst ingezameld en was er zelfs een kunstenaar bereid gevonden om speciaal voor deze gelegenheid een kunstwerk te vervaardigen (de verf was nog niet eens volledig opgedroogd!). De leerlingen hadden een gedetailleerde catalogus gemaakt en de bezichtiging van de diverse objecten vond plaats onder het genot van een taartje met koffie, Russische thee, warme chocomel of glühwein. Vanaf 13:00 uur kon er geboden worden. De veilingmeester Yke Kramer – docent geschiedenis en kunsthistoricus – wist zelfs een konijnenhok als kunstconcept aan te prijzen. En het was dan ook mede aan hem te danken dat toch zo veel objecten voor een mooie prijs een nieuwe eigenaar vonden. De opbrengst van deze veiling oversteeg het van te voren ingeschatte bedrag en kwam uit op een respectabele € 1250.

Ik ben blij u te kunnen vertellen dat al deze inspanningen hun doel niet gemist hebben. Het is gelukt. We hebben 16 februari een overleg gehad met de ouders, omdat er niet voldoende sponsoring was binnengehaald om de kosten voor de ouders te beperken. We hadden ons voor genomen dat van de €850 die het volgens de begroting zou kosten om een deelnemer te financieren, maximaal € 300 door de ouders zelf betaald zou moeten worden. Met de op dat moment geldende financiering zou de eigen bijdrage op € 500 uitkomen. De ouders stemden daarmee in en gelukkig werd daarna alsnog een sponsor binnengehaald zodat de totale eigen bijdrage nu op € 450 is uitgekomen.

Dus de kogel was door de kerk.....maar dan begint het pas echt. Inmiddels was Rudy Kapsenberg, die ons zo goed van advies had voorzien en een reisschema per trein had uitgewerkt en al contacten met de vertegenwoordigers van de stichting in Moermansk had gelegd helaas uitgeschakeld door een hartinfarct. Zeg maar gerust ternauwernood aan de dood ontsnapt, maar gelukkig gaat het al behoorlijk beter met hem. Rudy, beterschap vanaf het zenuwcentrum hier namens ons allen!

Vervolgens was er nog heel veel te doen. Gelukkig kregen we steun van de nieuwe medewerker van de stichting, Alexandra van Noordt. Zij zou net door Rudy ingewerkt worden, maar werd door de omstandigheden direct in het diepe gegooid. Ik kan u verzekeren dat zij fantastisch werk levert. Waren wij tot dan toe steeds als ‘petit comité’ en denktank bezig geweest met het smeden van plannen, nu werd het ook hoog tijd om de beoogde begeleiders bij het uitwerken van de plannen te betrekken. Dus kwamen we de laatste maand wekelijks bij elkaar om de details verder uit te werken. We hebben inmiddels in goed overleg met Larissa Bagina (Moermansk) en het Gymnasium nr. 1 aldaar het programma goed weten vorm te geven. Hoewel het programma erg vol zit (maar dat hoort ook zo want je kunt bij zo’n bijzondere reis eigenlijk geen minuut onbenut laten), denken we dat we een mooie mix gecreëerd hebben tussen muziek, interactie, educatie en communicatie.

Op muzikaal gebied staan er drie concerten op het programma, in het kinderziekenhuis, het weeshuis en op het Gymnasium en er wordt een concert bezocht in de muziekschool ter gelegenheid van het 325e geboortjaar van J.S. Bach. Wat betreft de interactie staan er veel gezamenlijke activiteiten gepland met de kinderen aldaar, zoals het spel Brain-ring en een theaterspel. Qua educatie zullen er allerlei lessen gevolgd worden en komt er een bezoek aan het streekmuseum en de atoomijsbreker Lenin. Op het gebied van communicatie zal er een vergelijkend onderzoek worden uitgevoerd naar de ecologische voetafdruk. De leerlingen Russisch nemen dit deel vooral voor hun rekening. In het kader van verdieping is een onderzoek naar onze ecologische voetafdruk door de leerlingen van het PG al uitgevoerd en de vragenlijst is inmiddels vertaald om ook bij onze Russische collega’s een dergelijk onderzoek te kunnen uitvoeren. Alles wordt in een eindpresentatie op de laatste dag op het Gymnasium nr. 1 samengevat.

En dan natuurlijk niet te vergeten...CULTUUR. Wat dat betreft vallen we met de neus in de boter. Het is bij aankomst nog Russisch-orthodox Pasen, dus er wordt een kerkdienst bijgewoond. Bovendien vindt er de afsluitende ceremonie plaats van het feest van het noorden. Een soort arctisch equivalent van de Olympische Spelen, maar dan met rendierraces en vuurwerk en de rest zullen we wel ervaren, het schijnt een echt spektakel te zijn.

Voor wie het allemaal wil nalezen, er is een weblog aangemaakt:

www.aulos.hamba.nl

www.moermansk.hyves.nl

Impressies van de reis

uit het dagboek van Roos Drost

Maandag 5 april

's middags gingen we spelen in het kindziekenhuis, dat was wel indrukwekkend. Een troosteloos oud gebouw maar de kinderen vonden het optreden leuk en de knuffels die ze kregen ook. Ze waren heel blij, dat was mooi, heel mooi.

Donderdag 1 april

Doodmoe, met een volle maag en vol verwachting zit ik in mijn hut met Hanna en Caroline. Over een klein halfuurtje vertrekt onze boot, over de Oostzee, van Travemunde naar Helsinki. Vanochtend zat ik nog stressvol geschiedenis en Nederlands te maken. De proefwerkweek was nog gewoon bezig. Nederlands duurde 2 ½ uur, dus de vijfdeklassers (Ik, Robin, Mathanja, Caroline, Sanne en Carmel) mochten eerder beginnen in Bekkerings kantoor. Dat was heel gezellig, vervolgens snel naar huis om de laatste dingen in te pakken en weer terug naar school waar om 18.00 uur stipt onze bus naar Moermansk zou vertrekken.

Zondag 4 april

Het zijn 2 lange dagen geweest vol gereis, maar nu zitten we uitgeput en voldaan in ons hotel in Moermansk. Het is een ander hotel dan was gepland, maar deze is luxer en er was nog plaats, dus..... Het laatste stuk van de reis was het landschap ruimschoots veranderd in een enorme sneeuwmassa en we hebben zowel in Finland als in Rusland rendieren gezien, gewoon in de bosjes. Moermansk is een stad met op het oog veel verwaarlozing maar wel met een bepaalde sfeer. We werden welkom geheten door iemand van de stedenband die ons in de bus allemaal een ei gaf, geverfd met uischillen. Een gezegend ei, een Russische traditie.

Woensdag 7 april

We gingen naar het poppentheater wat heel mooi was. Niet echt met poppen maar een combi van linten, voorwerpen en lichttechniek en die o.a. de schepping van de aarde, Adam en Eva en de evolutietheorie uitbeelde. Vervolgens naar de muziekschool, naar een optreden van kinderen van de muziekschool ter ere van het Bachjubileum. Heel getalenteerde leerlingen waren, het was heel mooi.

Op school volgden Carmel en ik een les aardrijkskunde, de lerares vertelde wat aan ons over het klimaat en de geografie van en rondom Moermansk, dat was wel interessant. Daarna vertelden Carmel en ik, out of the blue, van alles over Nederland, complete presentatie met tekeningen enzo. Het was echt grappig.

De terugreis

door de chauffeurs Bob Klerks en Marginus Pagters

8 april vertrokken we weer naar de grens waar we, op 500 van die grens, vast kwamen te zitten in het zand. De weg was de afgelopen dagen door de dooi zo zacht geworden dat er geen doorkomen aan was. Vanaf 8 kilometer voor de grens tot ver in Finland is de weg n.l. nog niet verhard. Er zaten meerdere vrachtwagens en personenauto's vast. Het reisgezelschap is lopend naar de grenspostgegaan, vanwaar men het russische leger inschakelde om ons vlot te trekken. Al met al heeft dat een uur vertraging opgeleverd.

Uitwisseling Willem Lodewijk Gymnasium - Gymnasium I Severomorsk

Door Arjen Drost

Al 17 jaren heeft het Willem Lodewijk Gymnasium in Groningen een uitwisseling met het Gymnasium I in Severomorsk, Rusland. Sinds 9 jaar zijn we samen bezig met de onderwijsprojecten rondom een gemeenschappelijk onderwerp. Met onze allereerste gezamenlijke project hebben wij de eerste prijs gewonnen in provincie Groningen. Toen ging het over “Alcohol”.

In 2009-2010 werd het thema “De kracht van Water” op beide scholen voor de leerlingen uit klas 5 van het WLG en hun leeftijdsgenoten uit Gymnasium 1 gekozen.

Na de afsluiting van een dergelijk project op elke school organiseren wij een gezamenlijke afsluiting die jaarlijks plaats vind. Het ene jaar komt een delegatie uit Rusland bij ons op school, het andere jaar gaan wij die kant op. Dit jaar was het onze beurt weer om de kant op te gaan.

Na een lange periode van voorbereidingen en een sollicitatie ronde om de leerlingen uit te kiezen was het grote moment op 30 maart aangebroken. Vijf leerlingen en drie docenten vertrokken vanaf Schiphol naar St. Petersburg. Aangezien de scholen in Rusland de laatste week van maart dicht zitten, hadden we eerst een paar dagen te besteden in deze erg mooie stad. Helemaal geen straf natuurlijk. De Hermitage, het zomerpaleis, verschillende kerken, een voorstelling van het Zwanenmeer in het Mariinsky theater en natuurlijk de prachtige stad zorgden ervoor dat we een prima tijd hadden in deze stad. Zondagavond was het tijd om door te vliegen naar Moermansk om te beginnen met het echte deel van de uitwisseling. Ons wachtte daar een minder prettige verrassing. Severomorsk, de stad waar onze school ligt, is een gesloten militaire stad waar je normaal gesproken niet in komt. Dit geldt voor de Russen en dus zeker ook voor ons. Elk jaar moeten we speciale toestemming vragen om de stad binnen te mogen, die we ook steeds weer krijgen. Zo ook dit jaar. Helaas waren er toen een paar idioten die zich opblezen in de Moskouse metro, waarna alle toestemmingen ingetrokken werden. Dit hield dus in dat we onze school niet konden bezoeken. Maar, zo hadden de Russen bedacht, als wij niet naar de school kunnen, dan komt de school maar naar ons. Ze hadden intussen contact gelegd met Gymnasium II in Moermansk, waar ze een plekje voor ons gemaakt hadden. Er kwamen steeds leerlingen en docenten naar Moermansk, zodat we nog steeds genoeg contact hadden. De eerste dag werd vooral besteed aan het kennismaken met elkaar. Kennismakingsspelletjes, maar ook presentaties van de WLG-leerlingen over de school en het leven in Groningen en Nederland. Een belangrijk onderdeel van de uitwisseling tussen de twee scholen is een gezamenlijke afsluiting, dit jaar dus in Moermansk. 10 leerlingen uit beide scholen hielden een presentatie waarin ze de resultaten van hun werk lieten horen.

De afsluitende conferentie wordt altijd in het Engels gehouden, taal waar leerlingen van beide scholen goed in zijn.

Het was weer erg leuk om te zien waar alle leerlingen mee bezig waren geweest.

De onderwerpen die de Nederlandse en de Russische leerlingen hebben gekozen leken soms op elkaar.

Bijvoorbeeld een meisje van Gymnasium 1 vertelde over de rol van Water in de poëzie van drie Russische dichters uit verschillende generaties.

Bijvoorbeeld een meisje van Gymnasium 1 vertelde over de rol van Water in de poëzie van drie Russische dichters uit verschillende generaties. Een meisje van het Willem Lodewijk Gymnasium had het over rol van Water in kunst en muziek. Wij zijn trots op onze leerlingen die prachtige verhalen hebben verteld. Maar de presentaties van de leerlingen uit Gymnasium 1 waren ook interessant. Bijvoorbeeld het verhaal over de natuurgebieden met de mogelijkheden voor toerisme op Kolaschiereiland vonden wij erg mooi. Na afloop van deze conferentie was er een optreden van drie verschillende dansgroepen uit Severomorsk, erg indrukwekkend.

De hele middag na de conferentie hebben de leerlingen en de docenten van beide scholen weer samengebracht. En de tijd was ook zeer bijzonder.

De gastvrijheid en vriendelijkheid van onze gastheren is een van de aangenaamste verassingen die elke nieuwe groep die in verband met de projecten naar Rusland komt ervaart. Het is ook mooi te zien hoe snel de leerlingen daar nieuwe vrienden maken en hoe intensief hun contacten zijn.

In de korte dagen leer je veel van de nieuw cultuur, je wil elkaar beter leren kennen en begrijpen.

De vrijdag daarna werd besteed aan leuke bijeenkomsten met de leerlingen en docenten van beide scholen.

Hierna volgde een, zeer emotioneel, afscheid en toen was het alweer tijd om terug naar huis te gaan.

Tien dagen Rusland, veel dingen gezien, veel gedaan, veel nieuwe contacten op gedaan maar vooral een ervaring opgedaan die we nooit meer zullen vergeten!

In memoriam Stanislav Krilov

Door Nick Landman en Marieke Versteeg

Op 18-9-2009 is onze goede vriend uit Moermansk overleden.

Hij was alleenstaand, geen ouders, vrouw en kinderen, maar altijd omgeven door vrienden en jongeren. Oorspronkelijk was hij waterbouwkundige, maar dat werk beviel hem niet zo. Gelukkig kon hij ook goed schaken, en lesgeven, en zo kwam hij terecht in Moermansk als docent op de schaakschool.

Al vanaf het begin van de stedenband Groningen-Moermansk was hij betrokken bij uitwisselingen. Hij speelde vaak op het schaaktoernooi in de Martinihal, met als grootste herinnering voor hem een partij tegen Jannes van der Wal. Hij won die partij en was daar reuze trots op.

Later nam hij veel schaaktalenten mee naar Groningen. Wij waren vaak gastgezin voor hen en hem. We hebben de jongeren zien opgroeien onder zijn vaderlijke hand.

Een van hen, Denis Evseev, heeft het zelfs gebracht tot grootmeester.

Hij was trots op wat hij had bereikt en gelukkig met al zijn schaakvrienden die hij ontmoet had tijdens de toernooien in Scandinavië, de USSR en de andere Oostbloklanden, en Groningen.

Stanislav heeft ons vaak uitgenodigd in Moermansk en als wij kwamen was altijd de tafel gedekt en was hij druk bezig alles in orde te maken.

Met Stanislav hebben wij veel gesproken over de USSR toen en Rusland nu en dat was meestal in zijn keukentje.

Hij vond Groningen fantastisch, thuis had hij in zijn meubelkast een afbeelding van de Martinitoren. Op bijeenkomsten in Moermansk vertelde hij altijd honderd uit over zijn belevenissen in onze stad.

Één zullen we u niet onthouden.

Stanislav sliep bij Rudy Kapsenberg, vlak bij het Noorderplantsoen waar een grote groep ganzen zat.

Hij had een stadswandeling gemaakt en wilde 's avonds met de bus terug, maar hij wist niet meer bij welke halte hij moest uitstappen.

Aan de chauffeur had hij in een mengeling van Engels-Russisch en Nederlands proberen uit te leggen waar hij moest zijn, maar die begreep er niets van.

Totdat hij zei: "Gak, Gak, Gak, Gak, Gak". De buschauffeur wist waar hij moest stoppen.

Stanislav, rust in vrede.

TWEE NIEUWE

Per 1 februari 2010 heeft de stedenband twee nieuwe medewerkers.

Vanwege de ziekte van Rudy was er weinig inwerktijd en moest er gelijk veel gebeuren.

Hierdoor lijkt het of Alexandra en Larisa al heel lang op de stedenband kantoren zitten.

Dringend tijd dus voor een nadere kennismaking met beiden.

Wie ben je:

Larisa Bagina, 45 jaar oud.

Waar ben je geboren:

Ik ben geboren en getogen in Moermansk

Hoe ben je in contact gekomen met de stedenband:

Over de stedenband heb ik gehoord van Maria Useinova en ik kende Maxim Nahodko. Ongeveer 10 jaar ben ik in contact gekomen met Sven Standhardt. Hij was de groepsleider van Nederlandse toeristen uit Groningen die een cultuurreis maakten. Ik was toen de gids in Moermansk voor deze groep.

Wat heb je allemaal gedaan voor je op het kantoor van de stedenband ging werken:

Ik heb in een internationale zeemansclub gewerkt en later bij het toeristische bedrijf "intourist".

Wat voor opleidingen heb je:

Ik ben opgeleid als linguïst, gespecialiseerd in de Duitse taal.

Wil je iets vertellen over je gezin:

Ik heb 2 kinderen, een zoon van 21 en een dochter van 16. Mijn man is bezig met montage en reparatie van medische apparatuur.

Wat doe je in je vrije tijd:

Ik houd van skiën, schaatsen en gesprekken met mijn vrienden. In de zomer gaan wij meestal buiten de stad de natuur in. Ik houd ook van reizen.

MEDEWERKSTERS

Wie ben je:

Alexandra Konstantinovna van Noordt

en ik ben 29 jaar oud.

Ik voel me nog niet zo oud... :-)

Waar ben je geboren:

In Krasnodar in Rusland.

Is dat ook in Noordelijk Rusland:

Krasnodar ligt in het zuidelijkste gedeelte van Rusland, vlakbij de Zwarte zee.

Wij hebben prachtige bergen en een bijna subtropisch klimaat. Er heerst een zuidelijke mentaliteit met veel levenslust.

Hoe lang woon je in Nederland:

Bijna 7 jaar. Ik ben hier gekomen omdat mijn familie hier naar toe verhuisde.

Wat heb je allemaal gedaan voor je hier op kantoor belandde:

In Rusland heb ik een universitaire opleiding sociologie afgerond.

In Nederland besloot ik, om mijn inburgering te bespoedigen, opnieuw een opleiding te gaan volgen.

Iets wat ik al lang wilde maar waar ik in Rusland niet aan toegekomen was, n.l. een kunstopleiding.

Ik heb de Academie Minerva gedaan en ben afgestudeerd in de opleiding autonoom beeld kunst; specialisatie beeldhouwen, schilderen en tekenen.

Ik heb eigen webstite: www.konstantinovna.com, daar staat mijn beeldend werk op.

Hoe ben je in contact gekomen met de stedenband:

In 2007 werd ik gevraagd door Minerva of ik mee wilde met de delegatie van de kunstacademie naar Moermansk om er te tolken, een echte uitdaging. Voor mij was dat heel ver naar het noorden, ver van Groningen, maar ook heel ver van mijn geboortestad in Rusland.

Achteraf gezien was het heel erg leuk en leerzaam maar soms best moeilijk.

Ik voelde me erg tussen twee culturen, ik ben Russisch maar nu werd van mij verlangd dat ik uitlegde hoe Nederlanders kunst opvatten.

Dat heb ik met veel plezier gedaan en de reis was een groot succes.

Wat doe je in je vrije tijd:

Ik doe veel aan beeldende kunst, werk aan exposities, beetje filosoferen en vooral mijn eigen weg zoeken.

STICHTING STEDENBAND GRONINGEN MOERMANSK

Postadres
Postbus 1667
9701 BR Groningen
Nederland

T +31.50.36.76.168
F +31.50.36.76.161
E stedenband@groningen.nl
Giro 2839949

Bezoekadres | op afspraak
Europaweg 8
9723 Groningen
Nederland